

ffjellige Gager og saaledes som vi have forbeholdt os, Appanager med Mere. Det blev da et meget omfattende Spørgsmaal, som kom til at angaae den hele Statshuusholdning. Jeg skjønner altsaa ikke, at der er Anledning til at gaae ind paa det, som er foreslaaet af den ærede Rigsdagsmand, idet jeg efter mit Anførte de els anseer en Undersøgelse af, hvorvidt Udtællingerne af Pensioner stemmer med de fgl. Resolutioner, for overflødig, da jeg aldeles ikke kan troe, at Finantsministeren har foretaget uhjæmlede Udbetalinger, de els antager, at en Afskoning i Pensionernes Størrelse kun kan retfærdiggjøres ved overordentlige Omstændigheder, som i saa Fald maatte bevirke, at Undersøgelsen blev ganske anderledes omfattende, end der er foreslaaet. Derfor maa jeg stemme imod det af den ærede Rigsdagsmand gjorte Forslag.

N. Sørensen: Det er jo noksom bekendt, at den ærede Rigsdagsmand, som nylig havde Ordet, har den Anskuelse, at hvad der er bevilget ved kongelig Resolution og Sligt, det er, saa at sige, urørligt, og at vi maae være overordentlig forsigtige med at røre derved, idet det er som en Helligdom, der maa være udenfor Rigsdagens Omraade. Jeg kan ikke være enig med den ærede Rigsdagsmand i denne Anskuelse; thi hvis saa var, var enhver somhelst kongelig Lov, som jo ogsaa har kongelig Sanction, undtagen fra at kunne forandres af Rigsdagen (Nei! Nei!), og saa ville vi ved vore Forhandlinger ikke kunne frembringe nye Love, som ganske oprykkede de tidligere af Kongen sanctionerede — saa siger jeg, maatte denne Rigsdags Gjærning ogsaa være et Angreb paa det Hele (Nei! Nei!) (Jo!). Det er med det Eine, som med det Andet (Nei!), men jeg mener, at Alt hvad der har været stadfæstet ved kongelige Resolutioner, og hvad der før har været kongelig Lov, kan blive omgjort til Ophævelse ved en ny Lovgivning (Nei! Nei! Jo!). Naar derfor, efter hvad den ærede Rigsdagsmand har antaget, Forhøielsen af Pensioner eller andre Statsudgifter vilde befindes at være uforholdsmæssig store, og virkelig befindes at være en Overbebyrdelse for Staten, saa er der intet Lovligt til Hinder for, at Rigsdagen

maa kunne gaae ind paa en Nedsættelse heraf, i Dverensstemmelse med Statens sande Lary; det maa kunne skee baade med Hensyn til Pensionen og Gageringen, ligesaagodt som med alle andre Statsbyrder. Jeg kan derfor fra dette Synspunkt ikke Andet end anbefale Forslaget til Fremme.

Winther: Det var at vente, at man fra mange Sider vilde angribe dette Forslag; det var Noget, jeg vidste forinden jeg stillede det, og det har derfor undret mig, at der dog fra den Side har ladet sig een Stemme høre, som var for dets Fremme. Det er virkelig høist ubehageligt for de Herrer, som selv høre med til Embedsstanden, saaledes at skulle fremme en Undersøgelse, som aldrig kan Andet end hjælpe deres Collegaer til lidt mindre fede Bilkaar (Latter! Hysen!). Ja vist, det er jo nok værdt at hysse af. Der var en af de ærede Modstandere, som sagde, at der ikke behøvede at nedsættes nogen Undersøgelsescommission, „da vi nu snart fik Statsrevisorer.“ Naar vi faae disse Statsrevisorer, det veed hverken han eller jeg, og jeg tvivler om, at vi faae dem ret snart; men selv om vi fik dem, troer jeg, at det fra flere Sider er fremhævet, og det med Rette, at det egentlig slet ikke er Hensigten med Statsrevisorerne, at de skulle anstille den Slags Undersøgelse, som mit Forslag gaaer ud paa — deres Pligt er kun at undersøge, om de Bevillinger, som ere givne, ere efterkommede, deres større eller mindre Berrettigelse, navnlig med Hensyn til, om de daværende Forhold, under hvilke disse Bevillinger bleve givne, stemme med de nuværende — om Statens nuværende Kræfter ere de samme, som de vare, da Pensionerne blev tilstaaede, det vedkommer aldeles ikke Revisorerne. Saaledes kan det ikke nytte at henvende sig til Revisorerne; thi det kunde være, at de fralagde sig dette Hverv; de maatte da idetmindste have et udtryffeligt Paalæg om, at foretage dette Arbejde, hvis vi skulde vente, at de ville fremme det. Der er en anden æret Taler, den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad), som sagde . . . nei, det var en anden æret Taler, jeg erindrer ikke hvilken, jeg troer, at det var Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste District (Hall), — at Finantsudval-